

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 1T/105/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717011515
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5717011515.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom Mgr. Róbertom Veterníkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súd Martin dňa 13.10.2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

E. W. E. S. Š. T. S. , L.. XX.XX.XXXX E. C., P. J. K. T., C.
XXXX/XX, S. L. K. G. K. XX, XXX XX
K.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

- dňa 15.10.2016 telefonicky vylákal od W.. W. X., L.. XX.XX.XXXX, P. J. C., C. XXX/XX, sumu 3 500,- € s tým, že peniaze mu vráti najneskôr do 17.10.2016, pričom peniaze potrebuje na zaplatenie nájmu, neskôr prevod peňazí urgoval pod zámenkou, že iná osoba mu takúto sumu už poslala na účet, ale on peniaze potrebuje okamžite, uvedenú sumu mu dňa 15.10.2016 v Martine, W.. W. X. zaslal prevodom v P. J., S..D., J., z účtu č. W. D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na účet č. W. D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorý mu uviedol obž. E. W., následne dňa 26.10.2016 W.. W. X. obžalovaného urgoval, a ten ho ubezpečoval o vrátení peňazí tým, že mu zaslal prostredníctvom SMS správy falošný sken - Potvrdenie o vykonaní platby zo dňa 24.10.2016, následne ho ešte niekoľkokrát ubezpečoval o vrátení peňazí, žiadne peniaze však v tom čase nevrátil, čím W.. W. X., L.. XX.XX.XXXX, spôsobil škodu v sume 3 500,- €,

t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 44 Tr. zák. súd u obž. E. W., L.. XX.XX.XXXX, u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladá trest odňatia slobody uložený mu vo výmere 1 (jeden) rok s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu s určenou skúšobnou dobou na 2 (dva) roky rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/42/2018 zo dňa 08.11.2018, právoplatným dňa 08.11.2018, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal na Okresný súd Martin obžalobu pod sp. zn. 1T/105/2017 zo dňa 06.12.2017, Okresnému súdu Martin doručenej dňa 08.12.2017, na obv. E. W. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona pre skutok v nej uvedený.

Okresný súd Martin vydal dňa 23.01.2018 pod sp. zn. 1T/105/2017 trestný rozkaz, ktorým rozhodol o vine a treste obvineného E. W., taktiež o uplatnenom nároku na náhradu škody poškodeným. Obvinený proti vydanému trestnému rozkazu podal riadne a včas odpor, ktorý ním do prednesenia obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní nebol vzatý späť a prednesením obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní tak došlo k zrušeniu trestného rozkazu, t.j. vznikla súdu povinnosť podaním odporu vec prejednať na hlavnom pojednávaní.

V rámci súdneho konania obžalovaný požiadal o možnosť alternatívneho riešenia tejto jeho trestnej veci so záujmom uzavrieť s poškodeným zmier, bol poučený o zákonných podmienkach, ktoré musia byť splnené, aby mohlo úspešne prebehnúť konanie o zmieri a to aj v zmysle priznania, oľutovania trestnej činnosti, nahradenia škody, pričom obžalovaný poukázal na to, že o takéto konanie má záujem, podmienky budú splnené, v jeho živote nastali významné zmeny a chce mať aj túto trestnú vec vysporiadanú, je mu ľúto, čo spôsobil poškodenému, bol však vtedy pod tlakom s potrebou vyrovnať inú podlžnosť, ktorú mal i vo vzťahu k výživnému, prehodnocoval svoj život. Poškodený mal taktiež záujem na zmierovacom konaní, žiadal, aby mu spôsobená škoda bola nahradená. I prokurátor súhlasil s konaním o zmieri. Trestná vec tak bola predložená probačnému a mediačnému úradníkovi na konanie o zmieri, ktorý však vrátil vec späť na pokračovanie v súdnom konaní v rámci hlavného pojednávania s konštatovaním, že mediácia bola neúspešná, keďže obžalovaný v stanovnej lehote nespĺnil zákonom stanovené podmienky pre možnosti ukončenia trestného konania v intenciách ustanovenia § 220 alebo § 216 Tr. poriadku (zmier, alt. podmienené zastavenie trestného stíhania), keď na jednej strane obžalovaný súhlasil s takýmto konaním, súhlasil aj s požiadavkami poškodeného vo vzťahu k náhrade škody vo výške 3 900,-€, žiadal však opakovane o zmenu termínu mediačného konania, čomu bolo vyhovené, avšak ich nedodrжал, následne bol opakovane vyzývaný probačnou a mediačnou úradníčkou, na tieto výzvy však nereagoval.

Na konanom hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka poškodeného W. W. X., postupom podľa § 269 Tr. por. boli čítané a oboznámené listinné dôkazy, ako odoslaná platba z P. J., SMS komunikácia medzi obžalovaným a poškodeným, potvrdenie o vykonaní platby A. J., S..D., z 25.10.2016, oznámenie P. J., S..D., poškodenému z 04.11.2016, oboznámené boli lustrácie, rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/42/2018 zo dňa 08.11.2018, právoplatným dňa 08.11.2018, a po prečítaní aj ostatného spisového a dokumentačného materiálu bol ustálený skutkový a trestnoprávny stav veci, tak ako je uvedené aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní nevyjadril jednoznačne k možnosti urobiť jedno z troch vyhlásení (vina, nevina, nepopretie spáchania skutku), a preto samosudca po obsahovej stránke vyhlásení obžalovaného konštatoval, že v záujme zachovania práv obžalovaného sa posúdi ako vyhlásenie o nevine. Obžalovaný a svoju obhajobu vypovedal, že na poškodeného sa obrátil v roku 2016 z dôvodu, že má prenajatý dom v Bratislave, z ktorého mu hrozilo vystaňovanie, ak nezaplatí nájomné prenajímateľovi. Preto sa obrátil na poškodeného s požiadavkou na pôžičku vo výške 3 500,-€, a keďže sám poškodený mu poukazoval na to, že má vlastné finančné povinnosti a je viazaný vlastnou časovou potrebou, uviedol mu (obžalovaný), že má garantovaný prevod peňazí od svojho obchodného partnera a preto sa mu mohol (poškodenému) zaviazat', že daný termín dodrží. Všetky nezrovnalosti a všetko napätie v tejto trestnej veci vzniklo kvôli tomu, že v roku 2016 neuvážene podpísal rodičovskú dohodu o zvýšení výživného v presvedčení, že jeho podnikanie a aktivity v Rusku mu umožnia prispievať jeho deťom tak ako to bolo v rodičovskej dohode určené. Aj preto si prenajal dom, kde by mohol brávať svoje deti. Do konca roka 2016 bol schopný zo svojich príjmov hradiť výživné, schopný bol i prispievať svojim deťom na ďalšie náklady. Keďže jeho bývalá manželka zahájila kroky, aby z neho dostala ďalšie výživné, ktoré on mal za prioritnú povinnosť, spôsobilo, že odkladal vrátenie pôžičky poškodenému, snažil sa zaktivizovať všetky svoje podnikateľské činnosti. Avšak ku koncu roka 2016 sa ocitol v situácii, kedy

nemal ani na výživné a ani na vrátenie pôžičky poškodenému a nakoniec prišiel aj o prenajatý dom. Za neplatenie výživného bol odsúdený. Uvedomuje si, že v tom čase mal viac komunikovať, avšak konal pod vplyvom devastácie jeho vtedajšieho manželstva a situácie ohľadom výživného, kvôli čomu padol úplne na dno. Poškodenému spôsobenú škodu uhradil, napísal mu e - mail, v ktorom ho žiadal o odpustenie, a aby súhlasil so zmierním, čo však už bolo po prvom neúspešnom konaní o zmieri.

V ďalšom poukazoval na to, že lehotu na uhradenie nájmu mal do 15.10.2016, súčasne bol nastavený na to, že mu jeho obchodný partner pošle peniaze, preto aj poškodeného prosil a vysvetlil mu situáciu, a že v pondelok bude mať peniaze vrátené. Tým obchodným partnerom je osoba z Ruska, bližšie identifikácie nevedel uviesť, táto osoba mu však povedala, že mu sumu 3 500,-€ poslala na účet. S poškodeným sa poznal dlho ešte z predchádzajúceho zamestnania, rozprávali sa aj o tom, že by spolu robili „obchod“ a bol presvedčený, že medzi nimi existuje dôvera. Je mu ľúto, že túto dôveru sklamal. To, že peniaze od partnera neprišli nasledujúci pondelok ho viedlo k pochopeniu, že nejde o štandardnú situáciu, preto zisťoval, prečo peniaze na účet neprišli. K tomuto však bližšie okolnosti obžalovaný na hlavnom pojednávaní neuviedol, už si nepamätal. K tomu, že poškodeného ubezpečoval o tom, že mu vráti peniaze, k tomu, že mu poslal SMS správou falošný scan - potvrdenie o vykonaní platby z 24.10.2016, sa na hlavnom pojednávaní vyjadril neurčito a vyhýbavo s tým, že sa nevie k tomu vyjadriť a netuší, čo urobil a prečo to urobil, a ak to urobil, tak to bolo v panike a nevie si to vysvetliť. S poškodeným iné finančné toky nemal, neriešil obchodné transakcie, skôr mali obchodné rokovanie o možnej spolupráci do budúcnosti.

Svedok poškodený W. W. X. potvrdil, že s obžalovaným v minulosti spolu pracovali približne do roku 2001, potom sa ich kontakty prerušili približne do začiatku roka 2016 z dôvodu možnosti ďalšej obchodnej spolupráce medzi nimi, výsledok však nebol žiadny a k spolupráci nedošlo. Niekedy v októbri 2016 ho obžalovaný žiadal o pôžičku s tvrdením, že potrebuje zaplatiť nájom bytu v Bratislave, a že mu peniaze vráti hneď nasledujúci deň. Obžalovaný na neho niekoľkonásobne naliehal, a preto mu vyhovel, požičal mu ním žiadanú sumu 3 500,-€. Následne však obžalovaný neustále odkladal splatenie požičaných peňazí a dokonca voči nemu (teda obžalovaný voči poškodenému) konal klamlivo, keď mu odoslal platobný príkaz, ktorého obsahom bolo, že mu sumu 3 500,-€ uhradil, on však po preverení v banke zistil, že takýto dokument banka nevydala a peniaze mu neboli vrátené. Dôveryhodnosť informácií od obžalovaného klesala a po približne pol roku pochopil, že „tadiaľto cesta nevedie“ a že týchto peňazí sa nedomôže, preto sa obrátil na políciu. Na požičaní sumy 3 500,-€ sa dohodli ústne. Potvrdil, že obžalovaný mu jeden deň pred hlavným pojednávaním, ktoré sa konalo dňa 26.06.2019, uhradil celú spôsobenú mu škodu vo výške 3 900,-€, pozostávajúcu z pôvodnej sumy 3 500,-€ a sumy 400,-€, ako nákladov spojených s požičaním tejto sumy.

Obsahom spisového materiálu je falošné potvrdenie o vykonaní platby A. J., S..D., s dátumom vystavenia dňa 25.10.2016, podľa ktorého táto banka potvrdila, že na základe platobného príkazu, ktorý jej bol predložený platiteľom E. W. (obžalovaným) bola vykonaná platba na dané číslo účtu príjemcu (účet poškodeného) s uvedením sumy platby a meny vo výške 3 500,-€. Ďalším listinným dôkazom k tomuto je potvrdenie a oznámenie P. J., S..D., poškodenému zo dňa 04.11.2016, z ktorého vyplýva, že P. J., S..D., preverovala dôvod neprípísania platby z 24.10.2016 vo výške 3500,-€, k čomu od banky odosielateľa platby prijali stanovisko v znení, že z účtu, ktorý bol uvedený na potvrdení o vykonaní banky A. J., S..D., nebola zrealizovaná platba v sume 3 500,-€.

Ďalším listinným dôkazom je potvrdenie P. J., z ktorého vyplýva, že poškodený obžalovanému prostredníctvom internetbankingu zaslal dňa 15.10.2016 sumu 3 500,-€.

Z v spise založenej SMS komunikácie medzi obžalovaným a poškodeným vyplývajú opakované a násobné rôzne dôvody, ktorými obžalovaný presviedča poškodeného a komunikuje s ním o množstve dôvodov, ktoré ho vždy viedli k tomu, že reálne poškodený od neho sumu 3 500,-€ neobdržal, ako typu, že keď mu poškodený oznámil, že mu zaslal peniaze na jeho účet v P. J. a po tom ako mu oznámil poškodený, že mu nič neprišlo mu obžalovaný odpovedal, že bol v tom, že to už dávno má, že to ide overiť, obratom mu dá vedieť, že naháňa banku, že prevod má byť pripísaný, a že mu potom obratom prevedie peniaze na účet, že ho bude informovať, následne sa nemá hnevať, že sa to natiahlo na ďalší deň, aj keď už je ďalší z ďalšieho dňa. Obžalovaný reagoval, že mu zavolá, že má stretnutie, že by mal dať vec na poriadok, že ho bude priebežne informovať. Potom, že ho bude informovať, že mu dá vedieť, keď priletí, že si skráti cestu a dorieši vrátenie sám, že naháňa nedorazené prevody preto, aby mu peniaze vrátil čo najskôr, potom, že bude nedostupný, znova po tom, že nič nenabehlo o čom ho

informuje, že preverí stav účtu a ozve sa mu, že mu donesie hotovosť, že je to rýchle a sto percentné. Následne, že mu v priebehu dňa vloží peniaze na účet, o čom ho ešte bude informovať, potom zase, že je inde a dá mu vedieť, potom poškodenému nedvíhal obžalovaný telefonáty, s ukončením komunikácie a oznámením obžalovaného poškodenému, že ak mu dovoľí tak prioritu svojho konania, ktorú si obháji sám pred sebou si bude určovať on sám (t.j. obžalovaný).

K osobe obžalovaného súdu zistil, že má evidovaných päť priestupkov, všetky sú tzv. dopravného charakteru z nich štyri boli riešené v blokovom konaní a jeden ešte v roku 2016 v správnom konaní. Z odpisu z registra trestov, a taktiež z doloženého súdneho rozhodnutia vyplýva, že bol jedenkrát súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/42/2018 zo dňa 08.11.2018, právoplatným dňa 08.11.2018, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že od 01.01.2017 do dňa súdneho rozhodnutia, ako rodič neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoje deti maloletú R. W. sumou 300,- Eur mesačne a maloletého D. W. sumou 400,- Eur mesačne k rukám ich matky. Túto svoju povinnosť si neplnil ani v minimálnej výške, pričom pracoval ako konateľ obchodných spoločností a aj v čase, keď spoločnosti nevykazovali kladné hospodárske výsledky ďalej podnikal, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepožiadal o zaradenie do evidencie, nebol poberateľom žiadnych štátnych sociálnych dávok hmotnej núdze, náhradného výživného ani peňažných príspevkov na kompenzáciu ZŤP a nepoberal ani dávky vyplácané sociálnou poisťovňou, nezabezpečil si tým ani minimálny príjem a vyživovaciu povinnosť si neplnil ani iným spôsobom, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere jeden rok s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu a určením skúšobnej doby na dva roky s uloženou mu povinnosťou zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné na maloletú R. W. vo výške 6 600,-€ a voči D. W. vo výške 8 800,-€.

Okresný súd Martin po riadení vykonaného dokazovania postupom uvedeným v Trestnom poriadku, prihliadajúc na dôkazy vykonané na verejnom hlavnom pojednávaní, pri zachovaní ich rovnosti, hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností tejto veci jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či by ich obstaral sám, alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, a takto mal za jednoznačne a bez pochybností preukázané, že obžalovaný skutkom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku svojim úmyselným konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., keď na škodu cudzieho majetku - majetku poškodeného W. W. X., seba obohatil tým, že tohto poškodeného uviedol do omylu - konaním, ktorým predstieral okolnosti, ktoré neboli v súlade so skutočným stavom veci, byť pod veľkým psychickým i finančným tlakom s akútnou potrebou zabezpečiť si finančný príjem využívajúc poznanie, dôveru poškodeného, hľadajúc a nájduť spôsob, ktorým presvedčil poškodeného, k tomu, aby mu sumu 3 500,-€ poskytol, čím poškodenému spôsobil väčšiu škodu, t. j. škodu, ktorá dosahuje viac ako zákonom vyžadovaný 10 - násobok malej škody, ktorou je suma 266,-€, v zmysle § 125 ods. 1. Tr. zák., tak je väčšou škodou škoda dosahujúca najmenej sumu 2 660,-€. Vykonaným dokazovaním, a to nielen výpoveďou priameho svedka, súčasne poškodeného, W. W. X., ale aj pomerne obsiahlou SMS komunikáciou, predloženým falošným potvrdením o vykonaní úhrady obžalovaného poškodenému, vyhýbaním sa, zastieraním pravdivých skutočností, preukázaným faktom, že v období i pred 01.01.2017 bol vo finančných problémoch, ktoré ako sám vypovedal sa snažil riešiť uprednostniac plnenie vyživovacej povinnosti, bol v značných finančných problémoch, spoločnosti, v ktorých bol konateľom nevykazovali kladné hospodárske výsledky, napriek tomu ďalej podnikal, relevantne ani samotnému poškodenému nepreukázal svoje tvrdenia, obdobne tak súdu, na čo však má právo každý obžalovaný zvoliť si svoj štýl a spôsob obhajoby. V celosti tak posúdiac vec je možné konštatovať, že obžalovaný už v čase poskytnutia peňazí poškodeným konal v pripustiteľnom a úmysle s eventuálnosťou i peniaze, či už vôbec nevrátiť, alebo ich nevrátiť v dohodnutej lehote, čím sa na škodu majetku poškodeného obohatil, aby zabezpečením si poškodeným poskytnutých finančných prostriedkov mohol uhradiť svoje iné záväzky, ktoré priorizoval, i keď na ťarchu poškodeného. Bez povšimnutia nemôže ostať ani to, že obžalovaný nepreukázal ani jedno zo svojich tvrdení, ktoré mali byť reálne dané v čase žiadania poškodeného o poskytnutie mu sumy 3 500,-€, t.j. že by boli dané, že by reálne existovali, a že by skutočne mala byť garancia, o ktorej vypovedal, že poškodenému poskytnuté peniaze vráti, či už hneď v nasledujúci deň, alebo najneskôr 17.10.2016, ani to, že by mu ním tvrdená iná osoba (partner) sumu (bližšie neidentifikovanú) už poslala na účet, čo práve malo byť v čase presvedčania poškodeného k tomu, aby mu poskytol finančné prostriedky. Obhajoba obžalovaného tak bola vyvrátená a vyhodnotená ako účelová v snahe zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti za svoje konanie.

Po zhodnotení všetkých v tomto rozsudku uvádzaných okolností súd pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol na skutočnosť a zásadu ukladania trestu, že tento má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, tým, že mu zabráni v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, súčasne tým trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, teda postupom podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., súd prihliadal i na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, tiež jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Okrem už uvedených skutočností v odôvodnení tohto rozsudku, súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že pred spáchaním tejto trestnej činnosti viedol riadny život, tiež, že od spáchania žalovanej trestnej činnosti uplynula doba štyroch rokov, významným faktorom a momentom bola aj skutočnosť, že aj keď neskôr, ale predsa len poškodenému nahradil spôsobenú škodu, a to nielen vo výške poskytnutých finančných prostriedkov, ale nahradil poškodenému aj všetky ďalšie náklady, ktoré s tým poškodený mal, ktoré obžalovaný uznal, nerozporoval v ďalšej výške 400,- Eur s plným uspokojením po finančnej stránke samotného poškodeného. Súd prihliadol i na obžalovanému zo zákona dané vyživovacie povinnosti, ktoré má vo vzťahu k svojim maloletým deťom a v tomto smere bolo významným to, že až neskôr t.j. po spáchaní trestnej činnosti v tejto trestnej veci bol uznaný za vinného zo spáchania inej trestnej činnosti, úplne iného charakteru, a to už citovaním rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/42/2018 zo dňa 08.11.2018, právoplatným dňa 08.11.2018, ktorý sa tak vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok s povolením podmieneného dokladu jeho výkonu a určenou dostatočne dlhou skúšobnou dobou na dva roky javí plne dostatočným na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného a nie je tak potrebné v tejto aktuálnej trestnej veci mu ukladať súhrnný trest, ktorý by sa inak na mieste ukladal v súlade s ust. § 42 Tr. zák., a preto u obžalovaného postupom podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu. Súd je presvedčený, že rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu t.j. neuloženie žiadneho trestu v tejto trestnej veci s poukazom na dostatočnosť uloženého trestu odňatia slobody už v rozvedenom rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/42/2018, postačí na splnenie hlavne svojho prevýchovného účelu a zabezpečí, aby sa obžalovaný do budúcnosti v ďalšom svojom živote vystríhal páchaní protispoločenskej činnosti, v tom i trestnej čo však závisí na samotnom obžalovanom, aký bude jeho ďalší spôsob života.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd v Martine. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd Žilina.

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.